

Naročnina: doma na skš-
pni naslov mesečno 2 D.,
na posameznoga 2 Din.
50 par.

V inozemstvo mesečno
6 Din. Z M. Listom, M.
Ogracekom i kalendarom
letno 100 Din.

Plačati se mora bar me-
sečno naprej.

Štev. položnice 11806.

Rokopisi se ne vračajo.

NOVINE

SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v D. Lendavi
hš. 67, uprava v Črenso-
vih, Slov. Krajina.

Cena oglasov:
cela stran 800 Din., pol
strani 400 Din. i tak niže.
„Poslano“ i med tekstem
vsaka reč 2 Din. Mali
oglas do 10 reči 5 Din.,
više vsaka reč 1 D. 50 p.
i oglasna taksa posebi.
Popust po dogovori.

VELIKI PETEK.

Križ kvišku kipi, Gorje!
kri brizga, Še en Jezusov pogled -
kriči ljudstvo, Drevené, bežé:
sonce gori. — poldne.

Vendar naenkrat
tema
kot nikdar —

Pok skalnih grobov,
prebujenje duhov ...

Oh, tu umira Bog —
saj Duh razdira — tri ure — Ci.

Vrastvo.

Če čtmo evangelium, šteri guči
od nesmilnoga hlapca, se nam na
prvi hip vidi pretrda tista kaštiga, štero
je dobo. V vozo so ga vrgli z ženov
i decov, dokeč ne bi plačao zadnjega
filera. Dužen je pa bio neštete mili-
jone. Gda je plača? Gda pride vž
voze? Pa vendar zaslužena kazen, ar
je davio svojega prijatela za par file-
rov duga te, kda njemi je gospod mi-
lijone odpusto.

Trda je bila ta kaštiga, a bila je
najbole pomagajoče vrastvo. Več si je
nišče ne vūpao kaj takšega podstopiti,
kak je včino nesmilni hlapec. Vsaki
se je bojal v to dolgo trpečo vozo
priti, zato je pa rajši pri miri pusto
svojega bližnjega i ga ne bantūvao,
ga ne vkanjūvao.

Če bi se toga vrastva poslužavale
denešnje vlade, nebi bilo teliko ko-
rupcije, to je, ne bi bilo teliko vkanjū-
vanja i norenja. Če bi vsakoga ženo i
deco i zaprle, ki je vkradno kakši si-
romaški penz, gotovo bi se te kraje
zmenšale. Lansko leto je neki naš ura-
dnik milijone zapravo od penz invalid-
ov. Če bi se kaštiga nesmilnoga
hlapca obračala na njega i njegovo
familijo, na njegove prijatele, ki so
znali za to krajo, gotovo bi siromaški
invalidi prle prišli do svojega teško
čakanoga i tudi prepotrebno plačila.

Če po nedelaj gledamo okoli, vi-
dimo v vnoh mestaj, kak pijančūje
mladina, kak si zapravlja duševne i
telovne moči. Mislite, da bi bilo teliko
pijancov, če bi na priliko kakši čeden
zakon določo, da se krčmari dug na
pili ne povrne? Kelko duga napravi
mladina, keliko duga napravi nesrečen
pijanec te, gda njemi familija strada,
hodi naga i bosa, gda njemi šolska
deca niti telko nema, da bi si pero
kūpila, ar je gut očin vse požro? Če
bi krčmar znao, da toga duga nemore
sterjati, šteroga napravi pri njem pi-
janec, gotovo ne bi njemi davao piti
i bi se nešteto nesreč odpravilo z na-
ših domov. Kaštiga nesmilnoga hlap-
ca bi tū bila ta, da ne dobi plača-
noga duga.

Dnesden se jako podpira turis-
tika. Ceste se gradijo i asfaltirajo, naj
samo kemveč lūdi pride v državo, ali
pokrajino i prinese kemveč penz. Vse
dobro, a pitamo, jeli si je pa siromak
zaslūžo, da mora v do kolin segajo-
čem blati hoditi i voziti i vendar isto-
teliko dače plačūvati, kak če se ceste
za turiste i izletnike ne bi popravljale?
Tū bi tudi trbelo segnoti po vrastvo
nesmilnoga hlapca iz evangeliuma i
vse tiste, ki vživajo na račun siroma-
ka, globoko obdavčiti, dokeč ne bi se
zmenšalo breme siromaka. Tisti naj
plačūje, ki ma ugodnosti. S tem, če
eden kraj, odnosno par krčmarov i
hotelirov ednoga kraja ma mastne do-
bičke, ešče ne pomagano skupnosti.
Te penz, ki ga iz dobička teh dobi
oblast, bi se moglo na vse ostale kraje
razdeliti ne v gotovini, nego v pod-
pori za javna dela, da bi se v vsakom
kraji popravljalo na cestaj, mostaj itd.

To troje vrastvo je toti bridko
na prvi pogled, a jako hasnovito za
skupnost i jako po cení. Želeti bi samo
bilo, da bi je oblast kemvečkrat de-
lila z svojimi zakoni tistim, šteri so
betežni na pravičnosti.

Ka nam piše delavec, ki je prišlo domo z Francije od naših listov?

Casar Jožef, naš širiteo v Bogo-
jini, je bio šest mesecov v Franciji.
Gda je prišlo domo, nam je poslal
sledede pismo: „Jaz sem se, hvala
Bogi, po šestih mesecaj zdrav vrno
domo. Morem vam javiti, da so naše
Novine i Marijin List resan nekaj zvūn-
redno veseloga za našega delavca v tū-
jini. Neki so je meli naročene od vas,
ednim so je pa pošilali naši domači,
a večkrat bi se lejko posvadili, vsi bi
je radi naednok čteli. Te smo pa tak
napravili, ka de je ednok eden čteo
prle, drugoč pa drugi. Lūdje mislijo
tū doma, kak sam tūdi jaz mislo, da
so ti pozdravi v Novinaj pisani samo
od srca. Ali zdaj sam meo priliko
spoznati, da so naši krščanski listi,

Novine i Marijin List, vrastvo za na-
šega delavca v tūjini. Obdržijo ga na
pravoj poti, od nedele do nedele, od
meseca do meseca i tak leta dugo.
Gda je človek po nedelaj i svetkaj brez
svete meše, brez nedelskoga mira, ga
Novine i Marijin List pripelata v do-
mači kraj, kak da bi z domačimi vkūp
svetio Gospodov den. Zato vam pa
želem, gospod plivanoš i urednik teh
naših dobrih krščanskih listov od lū-
boga Boga i od lūbe Matere Marije
moč i zdravje, da te mogli dugo vre-
jūvati naše dobre liste i ž njimi tola-
žiti, batrivati i na pravoj poti obdr-
žati našega, siromaškoga, zapūščenoga
delavca. Bog vas živi, nas, vaše so-
trūdne, širiiele pa pomagaj!

Čuvajte se lažnih prorokov!

*Oslobodo sam se od vseh dogma-
tičnih okovov, ne verjem več. Jaz sam
slobodnomislec.*

Odgovor: Vi slobodnomisleči mo-
rate ešče dosta več vervati kak mi.

Vi morate vervati, da ste samo
vi našli svetlobo istine i da je celo
krščanstvo devetnajset vekov blodilo
v meglenoj noči.

Vi morate vervati, da ste vi bole
pametni, kak katoličanski vučenjaki, kak
vsi pape, pūšpeki, cerkveni vučitelje i sveci.

Vi morate priznati, da so bili norci
vsi mantrniki, šteri so vmrli za krš-
čansko vero.

Vi morate vervati, da v nebesaj
nega Boga, četudi stoji njegovo delo
tak veličastno pred nami, a vi pravite,
da je vse nastalo samo od sebe. To
bi pa bilo ravno tak jalno i pametno
povedano, kak če bi što vervao tisto,
ka pripovidavle Münckhausen, da je
on najpre samoga sebe za vlase skupno
s svojim konjom iz močvare potegnó.

Vi morate nadale vervati, da se
je življenje razvilo iz mrtve snovi samo
od sebe, četudi dozday ešče nieden
profesor v svojoj delavnici ne mogeo
spraviti na svet niti edne bilke, ki bi
živela i dale rasla, ešče menje je pa
mogeo stvoriti kakše drugo bitje.

Vi morate vervati, da je dragi
Bog z očividnov čūdov pomagao svet
vkaniti, znoriti.

Vi morate vervati, da je bio Kristuš
vkanjūvalec ali sam vkanjen ali celo
norc te, gda je samoga sebe proglaso
za Sina Božega, čeravno so njegovi
najbole zagriženi neprijatelje ne najšli

na njem niti ednoga greha, nego so
ga meli za najboljšega i najmodrejše-
ga človeka, ki je gda na sveti živo.

Vi morate vervati, da je njegova
Cerkev človeče delo, ki se je navzluk
svojimi ostrimi navuki prerinila skoz
poganstvo, ki se proti vsem napada-
dom zmogoslavno vzdržuje i ki nav-
zluk svojim velikim zahtevam, ki je
terja od ljudskoga razuma i srca, ešče
dnesden med vsemi narodi i vsemi sta-
leži telko navdūšenih privrženov najde.

Vi morate vervati, da je s smrti-
jov vsemi konec, četudi v človeki vse
kriči za splošnov, pravov i vekiveč-
nov srečov.

Vi teda morate dosta več vervati,
kak mi, pa ešče vūpate gučati od dog-
matičnih okovov?

Okovi, štere nam nalaga nezmo-
tliva Kristušova Cerkev, so ne drugi,
kak okovi železniških šinj, štere spre-
čavlejo, da lokomotiva ne zleti v kakši
prepad ali so samo kažipot, šteri nas
vodi, da ne zaidemo na krive poti, da
ne zablodimo.

Ti si slobodnomislec? Ali mi do-
voliš, da bom tūdi jaz ednok slobod-
no mislo? Dobro, pa bom zdaj slo-
bodno mislo, da si ti fakini i lump.
No samo se ne razburjaj tak strašno!
To sam jaz ne trdio, nego samo slo-
bodno mislo.

Kak vidim, ti ešče itak verješ,
da je človek v svojem mišljenji ne čisto
sloboden, da je mišljenje navezano na
istino i dejstva. Ali mogoče ščeš pra-
viti, da si sloboden od misli (z dru-
gimi rečmi, da nikaj ne misliš)? ...

Prošnja našega banskoga svetnikā g. Bačić Franca iz Gornje Lendave.

Prošnja za podporo sadjarstvu i
vinarstvu v Slovenskoj krajini.

Prebivalstvu Slovenske krajine, ki je
večinoma jako siromaško, posebno go-
rički del, prinaša razmeroma šče naj-
več dohodkov poleg živinoreje sadjar-
stvo. Zato vlūdno prosimo kr. bansko
upravo, da blagovoli to našo panogo
kmetskoga gospodarstva kem bole pod-
preti. Cena sadnih cepik, posebno pri
kmetijskoj šoli v Rakičani, naj se jako
zniža, po mogočnosti pa naj se raz-
deli med prebivalstvo vekše število
cepik brezplačno. Podpirajo naj se
vzorni kmečki sadovnjaki, posebno naj
se ide kmetom na roko pri pobijanju
sadnih betegov. Prosim tūdi, naj kr.
banska uprava skrbi, da se v jeseni,
kda začne sadje zoreti, isto ne pobira
prerano, štero povzročajo posebno raz-
lični nestrpni prekūpčevalci. Od nesol-
idnih sadnih prekūpčevalcov je lūd-
stvo naše krajine že dosta škode me-
lo, zato prosim, da oblast v tom po-
gledu ostro postopa ino keliko mogo-
če zabrani sadno prekūpčevanje po
nesolidnih lūdej. Prosim tūdi, da se po-
spešuje s podporami naprava sadnih
sūšilnic pri našem lūdstvu.

Zavolo škodljivosti alkohola, ki

se nahaja v vini iz samorodnih trsov,
posebno šmarnice, se v raznih krogaj
vnoh guči od toga, da trbe šmarni-
co popunoma iztrebiti. Priznavam, da
je vino šmarnice neprimerno, menje
vredno i bole škodljivo, kak pa vina
iz žlahtnih trsov. Zato naj blagovoli
kr. banska uprava v našoj krajini kem-
prvle ustanoviti posebno trsnico, štera
bo mela za nalogo izbirati i gojiti sa-
mo takše vrste trse, ki v Slovenskoj
krajini prav dobro uspevajo i to pred-
vsem žlahtnih trsov. Kak hitro bo pre-
izkušena kakša dobra vrsta trsa, s
šterov ne bo vnoh več posla, kak s
šmarnicov, pa bo davala bolše vino,
bo prebivalstvo naše krajine brez naj-
menšoga prisiljavanja zamenjavalo
šmarnico z takšov novov vrstov žlaht-
nih trsov.

Prošnja, naj se odpravi občinska i
banovinska trošarina na vino, štero
kmet nūca za sebe i za svoje
delavce.

V naših krajih za ednok, hvala
Bogi, šče nemremo pravili od kakše-
ga pijančūvanja pri kmečkem lūdstvu.
Pri trdom deli, posebno v letnih ča-
saj je pa potrebno, da si kmet pri-
vošči kaplico vina. Po dozdayšnjih

Gibanje naroda v lendav- skom dekanati leta 1936.

Župnija	Število duš	Rojenih	Zdanih parov	Mrtvih
Beltinci	8384	243	74	115
Bogojina	2750	58	24	33
Črensovci	4050	174	38	82
Dobrovniki	4009	68	35	66
Lendava	11661	268	278	152
Turnišče	6776	146	46	103

Pripomba. V kat. Cerkev sta pri-
stopili dve osebi, edna v Bogojini, dru-
ga v Lendavi, obe iz evangeličanske ve-
reizpovedi. Izstopila je edna oseba, ki
pa tūdi taki nato vmrla, v Lendavi i
je pristopila k ev. vereizpovedi.

Iz sobočkoga dekanata dospele
podatke tūdi objavimo, kak je dobi-
mo. Zaprošili smo je te, kda lendav-
ske, samo ka ta dekanije je bole ob-
sežna, zato kesnej pridó podatki.

Konkordat med Svetov Stolicov i Kraljevinov Jugoslavijov.

2. Cerkvena pokrajina zagrebeč-
ka se raztegava na nadškofijsko sto-
lico i na podvržene škofije senjsko-
modruško, krško, križevsko i bosan-
sko-sremsko, štere sedež je v Djakovu.
Senjsko-modruškoj pūšpekiji se
podvržejo tisti kraji, šterih apoštolski
administrator je zdaj senjski škof.

Križevska škofija ma oblast nad
vsemi grčkokatoličanci, ki stanūjejo v
Jugoslaviji. Bosansko-sremskoj škofiji
pripadajo kraji pečūjske škofije, šteri
ležijo v kraljevini Jugoslaviji i šterih
apoštolski administrator je zdaj bo-
sansko-sremski.

Mesto Zemun, zdaj predmestje
Beograda, se izloči od škofije i se zdru-
ži z beogradskov nadškofijskoj. (Dale.)

Pitanja i odgovori pri zakoni od zaštite kmeta

Eden kmet se je zadužo l. 1929.
Zavolo duga je mogo odati svojo hi-
šo z dugom vred. Odao jo je l. 1933.
Pitanje je, da li je te kmet, ki je hi-
šo kūpo, zaščiten ali ne?

Odgovor: Te kmet, ki je hišo z
dugom kūpo, je ne zaščiten, ar je dug
napravo po leti 1932. aprila 20. Zaš-
čiteni bi bio samo te, če bi on hišo
z dugom vred herbao od svojega očo.

predpisih od pobiranja trošarin se po-
bira trošarina tūdi od vina, štero kmet
nūca za sebe, za člane svoje družine
ali za delavce, štere nūca za oprav-
lanje svojih kmečkih poslov. Občinske
uprave so to sprevidile i v gori imenū-
vanih slūčajih ne pobirale trošarine.
Posebno občine so ne pobirale tro-
šarine na vino po leti pri mlatitvi i
pri drugih prilikaj, kda je vekše kmeč-
ko delo. Organi finančne kontrole pa
občinam ne dovolijo, da bi smele ko-
gakoli oprostiti od občinske trošari-
ne na vino.

Zato vlūdno prosim kr. bansko
upravo, da blagovoli poskrbeti, da se
tozadevni trošarinski predpisi spreme-
nijo v toliko, da se kmeti dovoli za
sebe, za svojo rodbino i za delavce,
ki se nūcajo za polska dela, preskr-
beti si potrebno vino brez vsakše, bo-
disi občinske ali banovinske trošarine.

Novi ravnoteo na sobočkoj gimnaziji.

Za ravnatela nepopune realne
gimnazije v Soboti je postavljeni g.
Zobec Ivo, profesor na toj gimnaziji.
Iz srca čestitamo!

Občni zbor Rafaelove družbe za Slov. krajino.

V prejšnji številki „Novin“ (številka 11) se poroča, da se bo vršil občni zbor Rafaelove družbe za varstvo izseljencev Slovenske krajine enkrat koncem aprila. Ker je potrebno, da začne družba čim prej s svojim delovanjem, sporočamo, da se občni zbor vrši **31. marca** (sreda po velikonoči) ob 9 uri dopoldne v Črensovcih (v „Našem domu“) s sledečim sporedom:

1. Govor.
2. Čitanje pravil.
3. Volitve odbora.
4. Slučajnosti.

Vsak, komur je za versko, narodno in socialno dobro izseljencev Slovenske krajine, raztresenih širom sveta — iskreno vabljen k sodelovanju. Za pripravljalni odbor:

ŠKAFAR IVAN, KLEKL JOŽEF,
duhovnik, župnik v pok.

Pripomba. V Soboti bo na konci aprila sestanek, kde se prečete pisma izseljencev i vse potrebno pogovorimo od našega dela. — Klekl.

NEDELA na Cvetno nedelo.

Evangelij (Mataj 21). Tisti čas, gda bi se približevalo Jezus k Jeruzalemi ino bi prišao v Bethfago k bregi Olivetanskomi, tedi je poslal dva svojiva vučenika, govoreči njima: Idita yu kašteo, šteri je pred vama i precij najdeta somarico privezano i žerbe žnjov, odvežita jo i pripelajta meni: i čiče što vama kaj pravo, povejta, ka Gospod nje potrebuje i precij je odpusti. To je pa vse včinjeno, da bi se spuniło, ka je povedano po proroki, govorečim: Povejte hčeri Sionskoj: ovo Krao tvoj ide tebi pokoren, sedeči na somarici i žerbeti pod bremen navajene somarice. Idočiva pa vučenika, včinila sta, kak je zapovedao njima Jezus, i pripelala sta somarico i žerbe i djala sta na njidva gvant svoj i njega sta gori posadila. Velika vnožina pa presterala je gvant svoj na pot: drugi so pa sekali vejke z drevja i metali so na pot: vnožina pa, štera je naprej šla i štera ga je nasledovala, kričala je, govoreča: Hožanna Sini Davidovom! Blagosloveni, ki je prišao, vu Imeni Gospodnovom.

Razgled po katoličanskem sveti

Pastirsko pismo jugoslovan-skih škofov o gospodarski in socialni tiskih naših dni. — Kapitalizem. Iz vseh teh zmot gospodarskega liberalizma se je skotilo tisto, kar poznamenujemo dandanes s splošnim imenom: kapitalizem. Kaj je torej kapitalizem? Beseda ima svoj dober in slab pomen v gospodarskem in socialnem življenju. Dejali smo že, da mezdno razmerje samo na sebi ni nedovoljeno. Mogoče je v gospodarstvu, da je eden lastnik zemlje, živine, orodja, ali tovarne, strojev, sirovin, denarja, torej tega, kar navadno imenujemo kapital, a za delo da najame tudi delavcev ter jim za to daje del pridikov ali namesto teh plačo v denarju. Bilo je vedno na svetu tako. Eni so bili gospodarji in upravitelji proizvodnih sredstev, drugi posli in delavci. Toda v dobrih časih je bilo med gospodarji in delavci nekakšno družinsko razmerje, ki je trdote mezdne razmerja omiljevalo. Liberalizem je pa tudi tu, kar je bilo v tem mrkega, dognal do konca. S svojimi nauki je opravičil vsako izkoriščanje delovne sile in najgrše oderuštvo. Edini namen gospodarstva je liberalizmu čim večji dobiček. Vse, kar sam da v gospodarstvo, mora „nesti“; če ne nosi zadosti iz sebe, mora utrgavati delavcem. Ker mu je moč pravica, je tako zavladal kapital nad človekom-delavcem. Nastala je doba kapitalizma. Kapital si lasti ves dohodek, plače za delavce pa deva le med proizvodne stroške. Če ne nosi kako podjetje zadosti, se kapital — denar umakne drugam, delavci pa ostanejo brez zaslužka in kruha na cesti. To kapitalu ni nič mar, zakaj kapital je brez srca. Kapital ne pozna človeka kot človeka, marveč pozna samo delovno moč. Kapital tudi ne pozna naroda, marveč je mednarodni. Kakršen pa je po nauku liberalizma kapital, tak je lahko tudi njegov lastnik, kapitalist. Ta kapitalizem je postal v naši dobi strašno zlo. V njem se skriva, kakor je dejal že Leon

Slovenska spoved v Tigy v Franciji.

Belo nedelo, 4. aprila bomo palik slovesno obhajali. Vič. g. Orešnik Franc, slov. duhovnik iz Pariza bodo prišli v Tigy spovedavat Slovence. Spored je sledeči:

Spovedavanje bo od 7 do 11 vöre. Predga ob pol dvanajstih. Meša ob dvanajstih s skupnim sv. obhajilom. Po meši skupno fotografiranje. Potom obed v župnišči. Večernice ob treh, spevane litanije Matere Bože. Potom šče govor. Po večernicah pri cerkvi razgovori i razhod.

Spevali bomo ete pesmi:

- 1.) Pred Bogom poklekimo . . .
- 2.) Zveličar gre iz groba . . .
- 3.) Marija, nebeska Kralica . . .
- 4.) Lepo zjutraj rosa mila . . .
- 5.) O, Marija naša Mati . . .
- 6.) Litanijs Matere Bože z odpevki i Blagoslovna pesem: Najsvetejši, Tebe počastimo . . .

Po večernicah pa šče več lepih Marijinih pesmi. Nazadnje pa eto: Marija skoz življenje . . .

Če bode lepo vreme, bomo tudi vünej pri cerkvi spevali lepe narodne pesmi. Med obedom bo govor, spevali bomo tudi vmes narodne pesmi.

Šče ednok, dragi bratje i sestre, pridite! Što šče meti obed, se more javiti do 1. aprila najkasnej na naslov:

A. FARKAŠ

Chateau Gaillard, Tigy, Loiret.

Na veselo svidenje, Bog nas živi!

Politični pregled. Domači.

Proračun je sprejeti v parlamentu pa izročeni senati. Financijski odbor senata ga razpravlja i ministerstvo za ministerstvom sprejema. Dela tudi finančni odbor skupščine i razpravlja od raznih prošanj, štere so vložene, da dobijo zakonsko podlago, da se sprejmejo, ali odbijejo. — Bivši minister za poledelstvo, dr. Frangeš, je meo predavanje v Budapešti od gospodarskega bližanja med nami i Madjarskov. Govoro je tudi dr. Vukčević, naš poslanik, ki je svoj govor z etimi rečmi dokončao: Več gospodarstva v politiki i menje politike v gospodarstvu.

Svetovni.

Mussolini v Libiji. Z velikov pompov se je pripelao šef italijanske vlade, Mussolini, v italijansko naselbino, Libijo v Afriki. Prišo je, da počasti otvoritev velike asfaltirane ceste, štera pela kre meje Libije notri do Egipta. To edno. Z druge strani je pa šteo pokazati moč fašistične Italije, štera je postala v 14 letaj mogočna tekmovalka tak Anglije kak Francije.

Španija. Veroborci so zaplenili velikansko ladjo, štera je pelala orožje rdečim. Okoli Madrida se obroč vsikdar bole zvožava, ne de duga, da rdeči več ne do mogli v ž njega, rdeče vlade pomoč pa ne notri. Splošno se misli, da se strašna krvava bojna bliža svojimi konci.

XIII., odruštvo v raznih oblikah. Vse kapitalistično gospodarstvo je postalo, kakor pravi Pij XI., strašno trdo, kruto, brezsrčno (Quadragesimo anno). S to brezsrčnostjo je vzbudil kapitalizem v dušah delavcev samo sovraštvo in gnev. V okrožnici „Quadragesimo anno“ razlaga sv. oče, kako kapitalizem ne kopiči le bogastva tega sveta, temveč teži tudi za močjo nad drugim; zato pomeni dandanes pravo gospodarsko samosilje. Kapitalizem hoče gospodovati ne le delovnim množicam, temveč tudi narodom in državam. Zato pa ni čuda, da se obrača nevolja tlačenih množic tudi proti državam, ker se jim zdi država le še orodje v rokah kapitalizma. In tako je zlo gospodarskega liberalizma in kapitalizma tako veliko, da že ni nikogar več, ki ne bi čutil, da drvi človeštvo brez Boga, brez duše, pogreznjeno v samo materialno borbo za svetne dobrine, res v lastno propast in v uničenje vseh vrednot. (Dalje).

GLASI.

SLOVENSKA KRAJINA.

Na podporo Novin so v Din. darovali sledeči: Fujs Marija, Francija, iz Izakovec, 3, Bežan Jožef, Grad, 350. Bog plačaj.

Na znanje širitelom. K Vüzmi pošlemo za vsakoga naročnika po pošti na Vaš naslov lepo priloga „Teden v slikah“. Prosimo vas, da jo vsakomi naročniki dostavite, kak je z Ljubljane v roke dobite. — Uprava.

Na znanje naročnikom. Prilogo „Teden v slikah“ dobite k Vüzmi z Novinami, štere izido po Vüzmi tisti teden. Priloga se najpre dogotovi komaj na Velki petek, gda mate Novine že pri rokaj. — Uprava.

Občni zbor Kmečke zveze se je vršo 7. marca v Ljubljani. Obiskao ga je i na njem pozdravo zbrane dr. Korošec, minister. Kmetje so se najbolje tožili zavolo zapora penz, ka ne morejo do njih. Zvoljeni je novi odbor, v šterom sta zastopaniva tudi dva našiva človeka, gg. Bačič Franc od Grada i Bakan Števan z Nedelice. Kmečka zveza šte že 80 jezero kotrig.

Vlak je povozu bakovskega kodiša, Papiča pri Radencih, šteri je zavolo dobljenih teških poškodb hitro na to vmro v sobočkoj bolnici.

Naši cigani so vlomili na Vogrskem v Sombačkoj vesi i odnesli velike vrednosti blaga iz edne trgovine. Naše orožništvo je cigane prišlo z vkrađenim blagom vred.

Odranci. Preminoči teden so poskusili nočni gostje vdreti pri Zadravci i Dominki. Domači so jo je pravočasno opazili i pregnali.

Beltinci. Marca 5. smo zakopali Smolko Ivana v 91 leti starosti. Pokojni so bili miroljubni človek, se nikdar z nikim ne svadili i alkohol jako zmerno i redko vživali. Bili so od začetka naročniki naših listov. Naj njim plača Srce Jezusovo lepo krščansko življenje. Molimo za pokojnoga.

Prosimo odgovor. V Chicagi je nekaj dao Weiss Travel Bureau banki 100 Din., šteri penz nam je izročilo Opšte Jugoslovensko Bankarsko društvo iz Zagreba. Ar nam društvo ne moglo dati pojasnila, što je poslal to naročnino, prosimo pošilatelja v Chicagi, naj nam pošle odrezek od chikaške banke, da bomo znali naročnino vpelati.

Oblasti na znanje. Preminoči teden, 9. marca, sta hodila dva kmeta v Beltincih na veleposestvi. Predno sta prišla na vrsto, jiva je nagovoro eden starejši napol gospod. Kmeta sta bila eden z Izakovec, drugi pa z Žižkov. Polgospodek je gučao bole po medijumskom. Nagovoro jiva je i med drugim je začeo prvo napadati naše krščanske delavne može, ki so se žrtvivali i se žrtvujejo za dobrobit našega naroda. Zatem je pa prešo na Španijo. Pa poslušajte, poštena vüha, ka je gučao od Španije? Gučao je,

V Krvi je odrešenje.

Trije potujejo: Mojzeš in žena in sin. Pa srečajo Boga, ki jih hoče umoriti: žena obreže sina in s tem potolaži Boga. Nato nagovori moža: „Krvavi ženin si mi ti!“

Trije so v cerkev prišli: Jezus, Marija in Jožef. Pred 33 dnevi je Jezus bil obrezan, prelil je prve kapljice krvi. Zdaj so prišli, da darovanje dopolnijo v hiši božji.

Po 33 letih: On znoji krvavi pot na vrtu Oljk. On sam to hoče. Potem še drugi hočejo: Ga bičajo. Toda ta „Krvavi ženin“ še vedno tak mogočno gleda, ta sveta glava je čudovita, venec zasluži — trnjevenec . . .

Ne smemo Ga na miru pustiti, na pot z Njim, na križev pot! Kri hodi z Njim, krvave skvetke Njegove krvi krasijo cesto te skrivnostne procesije - - - Zdaj pa je konec: višek napetosti: navpik in počez, na križu — Bog Človek je umrl, toda mi smo pohlepni Njegove Krvi: do zadnje kapljice more izteči. Vojak je prebodel Njegovo stran: pritekla je „Kri in voda“. Iztekla je zadnja kapljica rdeče krvi, njej se pridružujejo srebrnobeke kapljice vode, naših src bridko kesanje? Solze naše žalosti in — radosti? Joj, zadnji čudež pred Trpljenjem: vino je v Svojo Kri izpremenil

da to ne istina, da bi bili v Španiji komunisti. To so si popi izmislili. V Španiji komunisti niedne cerkvi neso porušili, nego popi sami, da bi te leko na siromaški narod porinoli to krivdo i ga mučili. To pa zato, ar tam ma vsaki pop najmenje trijezere hektarov zemle. Naj to zemlo obdržijo, so začeli popi revolucijo proti siromaškomi narodi. To je vsebina njegovoga govora. Sledkar je šo notri h g. ing. Mački i en kratek čas nemški gučao z njim. Zatem je odišo peški proti Soboti. Da je te človek po guči punokrvni komunist, ki bunta narod, je jasno iz njegovoga guča, zato ga priporačamo oblasti, naj zbije z njega te laži, štere razširja.

Novi notar.

S 1. marcem t. l. je začel uradno poslovati novoimenovani javni notar PONEBSEK JANKO v poslovnih prostorih pokojnega notarja g. Kodra Antona.

Melinci. Zadnji teden smo vlovili tri pižmarke. Edna je bila tak podivjana, ka se je celo postaylala na človeka, gda smo jo lovili. Prosimo občinski odbor, naj posveti vso skrb zatiranji te nevarne živali.

Gorički kot. Pri nas je navada, da delajo dekle korine za križno drevo. Žalostno pri tom deli je to, ka dečki tudi prihajajo k tomi deli i tam se gučijo reči, na poti domo pa delajo, ki neso na veselje, nego na žalost trpečemi Jezusi. Kak žalostno je to, če se dečko, prle vrlo dete, po takših pajdašaj pokvari. Spametuj se mladina, časi so resni, večnost je bliži za vsakoga.

Sobota. Pred preminočim tedom smo zakopali Norčivo gospo, ženo Norčič kolara. Pokojna so jako dobra krščenica bili i so preveč ljubili siromake. Gospod Banfi, gostilničar, kak i njihova gospa so zgubili v pokojnoj svojo drago punico i mater. Srce Jezusovo naj jih potolaži v njihovo žalosti. — Na nagli so zapustili to zemelso bivanje i se odselili k večnomi dobrotniki mati g. Lanščak Franca, občinskoga blagajnika i visoko poštitvanoga občana. Kak dober sin so v svojoj pokojnoj materi zgubili dobro podpornico. Naj počivajo vu miri. Sini i njihovo družini izražamo naše sožalje.

Lendava. Vmrli so v 98 leti starosti mati g. Gönc Gabora, pekar-nara v Lendavi. Lepo, krščansko življenje je pripelalo starko do lepe starosti. Naj njim bo jako zasluženi počinek pri dobrom Bogi, šteroga so si tak jako zaslužili, na lehkoto. Domačim izražamo naše sožalje. — Pri nas so se pižmovke (podgani) že naselile v hiža. V pondelek večer so pri Popelovih v hiši čili nekšo rostranje v hrambi. Začnejo preiskavati i naednok ovarajo dugo podgan, štero se njim je posrečilo bujti. Spoznali so v njej, ka je pižmovka.

— In prvi čudež: vodo je v vino spre-menil. — Kako se stikata konca čudovitega kroga najsilnejše ljubezni: voda — vino — kri — — Na ženit-nini. Zares, krvavi ženin naših duš...

Najbolj sovraženi, najbolj ljubljeni; daj nam piti iz Tvoje svete čaše!

Njegov učenec piše (sveti Pavel Hebrejcem): Brez prelivanja krvi ni odpuščanja grehov: Ali očitno preli-vanje krvi v bratomorni vojni, ali pa nevidno — na oltarju. Kjer ni enega, tam mora biti drugo — Kri mora vedno teči „v odpuščanje grehov“:

„To je kelih moje Krvi, nove in večne zaveze, ki se za mnoge preli-vava, v odpuščanje grehov...“

Pa tega ne vidimo. — Da se ne ustrašimo. — Kakor tudi ne vidimo „prelivanja krvi“ na oltarju Marijinega srca na Kalvarijskem bregu, pa se je vendar prelivala, saj zovemo na pomoč „Kraljico mučencev“.

In: notranje mučeništvo je odličnejše kakor zunanje (sveta Terezija Deteta Jezusa).

Brat in sestra: Tvoje in moje srce dostikrat krvavi — Pogum! Pred nami na Križu Bog človek v krvi odrešuje — Odrešenje je v Krvi... In moč je v isti krvi, ki jo pijemo pri svetem obhajilu, četudi ga prejemamo le pod podobo kruha.

Pritožba sobočkih posestnikov. Dobili smo že več pritožb iz Sobote od posestnikov, da naj objavimo v Novinaj, kakšno krivico trpijo. Najprej Sobočki posestniki plačujemo velike občinske doklade, štete ne plačujejo niena okoliška občina i pod tak velikim bremenom nemremo odati niti svojega pridelka, tak tudi ne mleka, ar prinašajo vse iz zvršnih vesnic po dosta nižji ceni, kak smo jo mogli mi dati. Ne smo protivniki i tudi neščemo biti, da se prinaša i odava pri nas mleko i druga reč. Radi bi pa bili, če že nemremo odati mleko ali pa ka kmet pridelka, potisto ceni, kak smo obremenjeni z davkami, naj se nam bar znižajo občinske doklade. Znano nam je, da skoro vsi državni uradniki si dajo prinašati iz zvršnih vesnic mleko i druge reči, pri šterom pa občina nikšega dohodka nema. Prosimo najprej občinsko oblast, da naj nam ide v kakšem pogledi na pomoč, da ne bomo vsikdar visili na okraj občine zavolo neplačanih davkov. Če nemremo odati svojih pridelkov, tudi nemremo zadostiti dači. — To pritožbo smo prejeli.

Moravci. Naša ev. fara za 150 let prej nede več stala, če de se tak malo dece rodilo v njej, kak dozda, so nam naš pastir v cerkvi povedali. Jako resen opomin.

Kam bi naj šo naš izseljeniški duhovnik v Franciji stanovat. Na to naše pitanje smo dobili prvi odgovor. Etak se glasi: Središče Francije je mesto Bourges v depart. Cher. V tom i bližnjih departmenih je preci naših Slovincov. V dep. Loiret je 100 naših ljudi. Na župnišču v Tigy bo meo pri dobrom g. župniki naš duhovnik jako priljubljen prostor. Čakamo nadalna poročila od naših izseljencev.

Nedelica. V tork proti večeri je nastao velki ogenj pri nas, šteroga je povzročila hudo obna roka. Zgorele so tri štale i edna hiša. Edna sirota ženska je bila isti den v Lendavi i si niti ne mislila, da bi njeni domek se razpelelo. Na drugi den se je vrnila jočič domo, ar so jo drugi obvestili od žalostnoga dogodka.

Vsakovrstne slovenske starinske knjige kupim. Natančne ponudbe pod „Slovstvo“ na upravo Novin.

Više . . .

Ferenček je kmetski sin; ne ve, kaj je čokolada, datelnji, rozine, zna pa, ka je mlada repa na poli — sladka. Sredi septembra je že dobra. Če jo cükneš iz zemlé, jo malo strosiš, da se reši na pol suhe zemlé, z bičekom jo olüpleš, no, te je slaščica pripravljena za zdrave mlade zobe. Takša repa je našemi Ferenčki več, kak falaček čokolade, bolša od zmečkanih datelnov i falejša od rozin. Tak je, zato se je navado Ferenček na mlado repo i če so ga pitali, da ka je najbolše, lübi naš Ferenček, je on odgovor brez premišlavanja: „Gospod, najbolša je sladka repa, če jo sam olüplem z bičekom“.

Tak je mislo, čüto i gučao naš Ferenček dugo let. Leta so minjavala, Ferenček je raseo i lepoga dneva smo meli iz Ferenčka — Franceka. Oča župan so ga spravili pred gospodo, na štelingo. Gospoda ga je potrdila za vojaka i lepoga dneva — vörte ali ne, so oblekli Franca v husarski gvant, dali njemi v rokë nabito pükšico i ga postavili zvün varaša na zeleno pole, na zelenom poli poleg velke žute hiže — za stražara.

Gospod „kaprol“ je povedao, ka so v žutoj hiži drage i nevarne reči, ali to je hitro pozabo naš Franc. Drugo ga je mikalo. Poleg velke i žute hiže je stala mala i zelena gredica, na toj gredici pa je rasla lepa okrogla i bela — repa, takša kak doma v Slovenskoj krajini.

Košato, kmično zeleno listje repe je prijelo Franca za oči. Oči so se toti dobro držale, ali itak so vujšle tudi malo niže, ta, gde se belo meso repe samo na prst debelo pokaže iz zemle. Zda se je tudi zbüdo — nos. Franc je skoz nosa čüto, kak fajni diši tisto belo mlado meso. Zbüdo se je tudi jezik i se nemirno obračao, vteguvao v svojoj slinavoj posteli, čüto

Kratki glasi.

Žena z pomočjov svojega zeta bujla moža. V občini Strelec poleg Čakovca se je zgodo grozen slučaj. 43 letna žena bujla svojega moža s sekirov, pri šterom njej je pomagao zet. Mož je najprej šteo odati svoje imanje i se odseliti v Zagreb, gde bi si najšao bole mirno življenje, ar je žena živela z svojim zetom v nedovoljenom odnošaji. Kak žalosten slučaj je to. Teški odgovor ta davala oba pred Bogom za grešno življenje.

Zdržao oblübo. Eden kmet na Čehoslovaškoj je pred 20 letami oblübo, če njegovi sinovje se zdravi povrnejo iz vojske, te nede gučao 20 let. I resan 1917. marca 2. so se sinovje, šterih je bilo 4, zdravi povrnoli domo. Od toga časa pa do zdaj je oča ne spregovoro niti edne reči. Sinovje so mislili, da je oči zabegnola reč, zato so ga vozili okoli doktorov, da bi ga ozdravili, a vse zaman. Zda jo znova sprevero.

Pametno ravnanje.

Letošnja druga številka „Naše moči“ je prinesla sliko Plasinoze družine iz Javornika (št. 34). Plasinoza družina je ena izmed mnogih družin, ki so cele zavarovane pri Karitas. Družina šteje 7 članov. Starši so zavarovani za posmrtnino, otroci pa za doživetje in smrt. Tako vsi mirno gledajo bodočnosti v oči. Starši so za slučaj svoje smrti rešili otroke neprijetnega vprašanja: „kje vzeti denar za kritje raznih stroškov“, ker bo Karitas izplačala posmrtnino, s katero bodo mogli kriti pogrebne stroške in druge izdatke. Otroci pa so si zasigurali za poznejša leta gotovo vsoto denarja, ker jim bo Karitas po preteku določenega števila let izplačala zavarovalnino. Ali ni to pametno ravnanje? . . . Tako bi morali ravnati pri vsaki hiši. Karitas vsakemu nudi tri možnosti. Starejši ljudje se lahko zavarujejo za slučaj smrti (posmrtnina). Mlajši pa lahko zavarujejo doto ali starostno preskrbo. Posmrtnina se izplača po smrti zavarovanca domačim, doto in starostna preskrba pa po preteku dogovorjenega števila let. Pogoji so pri vseh treh vrstah zavarovanja zelo ugodni. Prvi pogoj je zdravje ob času sklepanja zavarovanja. Glede višine premij se lahko odloči vsak zavarovanec sam. Ob pristopu je treba plačati pri posmrtninskem zavarovanju samo 10 Din., pri zavarovanju dote in starostne preskrbe pa 20 Din. Zavarovanje stopi v veljavo takoj po plačilu prve mesečne premije. Izvzeti so le tisti slučaji, v katerih se določi čakalni rok . . . Karitas ima svoje potnike in zastopnike. Pri teh dobite vsa potrebna navodila. Lahko pa se obrnete tudi na vodstvo Karitas v Mariboru (Orožnova u. 8.) Storite to čim prej, ker je vsakega dneva škoda.

je sladki žmaj mlade repe. Ka bi zanderao več, premagala ga je skušnjava. Skrbno je pogledao okoli sebe i ar okoli sebe ne vido žive duše prihajati, je stopo stopaj, ali dva na levo, ešče ednok pomero svet okoli sebe, potem pa kak blisk segno do košatoga zelenoga listja i zmekno repo iz zemlé.

Smejalo se je našemi Franci lice i srce. Spoznao je, ka je ta repa ravno takša, kakše je vaje doma. Če bi njemi nevidne sile zvezale oči i bi samo čüto sladki düh toga na straži prepovedanoga sada, potem bi mislo, ka je doma, na kolniki poleg bereka. Čüto bi pesem jesenskoga listja i božanje meglé, štera se kak svilen mejk stena rivle od ravnice proti jošovoj gošči.

Zavolo repe je pozabo gde stoji. Repa ga je odtrgala od tiste velke mestne grüde, v šteroj je kak mala, jako mala drobtinica stao na straži. Ne zamerite njemi, če je ne opazo, ka nikši po soldačko oblečeni gospod stopica proti njemi. Gospod je bio jako lepo i svetlo oblečen. To so ne moje reči, tak je pravo Franc. Dosta zlata, — svetlobe je meo gospod na svojem obleči, zato ga je meo Franc za „svetloga gospoda“. I prijazen je bio te gospod. Smejao se je že od daleč, zato njemi ne mogeo zameriti Franc, ka bliže pride, ka ga pita kaj dela. Ali zdaj se je zbüdo na pol Franc. V desnici je močno prijao nabito pükšico, z levicov pa skrio za svoja široka i močna pleča — repo.

„Ne vüpaš povedati ka delaš?“ ga je spitaao svetli gospod.

„Zakaj ne, lejko povem“, je odgovoro Franc.

„Pa povej!“

„Nekaj držim v roki.“

„Vidim, samo ne vem kaj . . .“

Franc se je dobrodušno nasmejao, pa blekno svetlomi gospodi v obraz:

„Vgonite!“

Pošta.

Nemet Gjuro, Kneževu. V Nemčijo bo šlo letos okoli jezero naših ljudi, sem se javi k borzi dela v Soboti. Peržije nikomi ne priporočamo. — Kodila J. Ivanovci 29. Dobite, ka prosite. Letos se je dosta kalendarov, zgübito po pošti. Da vas globoko pošitijemo, je dokaz, da vas skoz celo leto čakamo na naročnino i vse redno pošilamo. Kalendar zdaj mi damo na pošto, ne tiskarna. — Horvat Mariška, Anguilcourt. 38 Din. sprejeli na to leto i 6 Din. na lansko leto. — Denša Ivan, Chicago. Sprejeli smo naročnino za Gjura Martina Grüškovnjak Matjaša i Novak Štefana. — Frumen J., Otovel 21. Naročnino za brata v Franciji sprejeli. — V. Razlagova, Ljutomer. Oboje sprejeli. Bog plačaj. — Sép Martin, Tusbuta Goldfi. Ženi poslali Novine i M. List. Že davno naznanjene naročnine nismo ešče dobili z Canade. Prosimo Vas, da jo gor iščete. — Pavlinjek Št., Sodišinci. Od č. sester v Soboti sprejeli 11 Din. na Dom sv. Franciška. Po priliki nam javite imena darovnikov z hišnimi številkami. — Režonja, Sobota. Od oglasa vkraj potegne dačo davčna uprava i tiskarna za stavljanje. Te si pa lejko mislite, ka upravi pri 15 Din. nikaj ne ostane. Napišite oglas kratko doli ešče ednok, pa ga pošlite notri i ga objavimo po vašoj želi. — Perdigal Marija, Dokležovje. Vaš dug zniža sodnija na polovico, če dokažete, da ga ne morete v celoti plačati. Javite se tam, če ste se ešče ne, rok je bio določen, do šterihmao bi se mogli javiti. — Vogrinčič Jožef, Gerlinci. Za Vogrinčič Emilijo v Franciji sprejeli 60 Din. naročnine. — Gjergjek Jurij, Kovačevci 1. Od poslanih 200 Din smo na leto 1935 odračunali 70 Din., teliko je bilo duga. Vaših listov nismo računali, tudi smo vam vso poštino odračunali. Preglednite račune od leta 1935, pa gor pridete na primenklaj. — Majcan Franc, Rankovci. Od Martinca zdaj hnesmo bili oprošeni, da bi Novine brezplačno pošilali štero leto. Prosimo nujno za obračun na staro. — Sukič Peter, Grad. Za Cvernjek Terezijo sprejeli polletno naročnino

za Francijo. — Špilak Marija, Curtenain. Knige poslali. Penez je ostalo za to leto od knjig 43 Din. — Kovač Marija, St. Coulumb. Nikših penez ne smo od tebe sprejeli za meše, naročnino i Dom sv. Franciška. Tvoj točen naslov nam naznani.

KOVAČ

po možnosti s dovoljenjem za mlatidev, marljiv, trezen in skromen, se sprejme v stalno službo na marofu.

HARTNER, Murska Sobota

Razpis.

Občina Murska Sobota razpisuje mesto pogodbenega poveljnika redarjev, potem pogodbenega kvalificiranega vrtnarja in pogodbenega poljskega čuvaja.

Prošnje je vložiti do 6. aprila 1937. na občinsko upravo v Murski Soboti.

Podrobni pogoji so razvidni iz razglašaja, ki je nabit na uradni deski.

Murska Sobota, dne 6. marca 1937.

OBČINSKA HRANILNICA V MURSKI SOBOTI.

Obrestna mera za vloge vložene v letu 1937 znaša

do 5%

Za vloge in obresti jamči Občina Murska Sobota z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo.

Licitacija gramoz a

se bo vršila dne 6. aprila 1937.

SRESKI CESTNI ODBOR -- M. SOBOTA.

SEMENA

zanesljive kaljivosti in najboljše kakovosti

Vam nudi tudi Vaš trgovec

ako kupujete

M. Berdajs-ova semena.

„Bom . . . Mislim, da maš v roki klobaso . . .“

Franc strosi glavo pa pravi:

„Ste ne vgonili . . .“

„Če ne klobaso, potem - salamo“.

„Više!“ je opominao Franc.

„Človek boži, če ne salamo, potem ali küreče bedro, ali nikaj“.

Franci je skoro vujšeo smeh:

„Više gospod . . . više!“

Svetli gospod stoji i misli:

„Priateo, orehovo potico bi meo v roki?“

„Više . . .!“

Dale ne mogeo zdržati; Franc drapne v smeh i pokaže svetlomi gospodi, ka ma v roki, pokazao je lepo, mlado okroglo repo, štero je s svojov rokov cükno iz zemlé.

Svetli gospod je tisti den vido prvič v življenji repo, posebno v roki vojaka, šteroga je gospod „kaprol“ postavio na stražo pri velkoj žutoj hiži poleg ešče vekšoga zelenoga pola. Spitavao je, kak se poje takša repa, da odkec je Franc doma, na konci pa, če se njega svetloga gospoda kaj boji, ali ne.

„Da bi se vas boja“, se je zresno Franc, „niti na miseo mi ne pride. Pravijo, ka je te hüdi strašen, njega bi se prej mogeo bojati, ali na straži se tudi njega ne bojim. Če sva vküper jaz i moja nabita pükšica, potem sva eden par. Miva se nikoga ne bojiva“.

„Dobro je tak, prijateo, nikaj se me ne boj, ali probaj vgoniti — što sem jaz!“

Franc gleda i misli, potom odgovori:

„Lepo ste oblečeni, ste lekaj varaški policaj“.

Gospod odkima:

„Ne si vgono. Više . . .!“

„Že znam: ne policaj, — sreski načelnik!“

„Ešče više!“

Franc debelo gleda, ešče ednok pomeri gospoda od pete do glave i pravi:

„Če bi vüpaio glasno povedati, bi zadeo, zdaj bi vgono . . .“

„Brez skrbi bodi prijateo“, ga je tolažo gospod, samo vgoni!“

„Vi ste naš ban. Ali ban, ali nikaj“.

„Ešče više, prijateo!“

„Više? Minister bi bili gospod?“

Na šörko so se odrple Franci oči i je resan prestrašeno gledao na tihinca, zednim pa stiskavao repo, naj njemi ne spadne iz rok.

„Ešče malo više . . . samo malo više . . .“

„Vi ste ministerski predsednik!“ je zašepetao Franc i zatrepeta je repa v njegovoj roki.

Svetli gospod je odkimao:

„Samo za kmečki vlas više . . .“

Ali kak lipov bog je stao Franc pred tihincem i sam ne znao, kak so se mogle iztrgati iz njegovoga sühoga grla ete reči:

„Vi ste moj presvetli krao . . .“

„Vgono si, dečko“, je pritrdio svetli gospod, se smejao iz srca i ponüdo svojo desnico preprostomi vojaki. Ali naš Franc je znao, ka se dostaja, če ma pred seboj tak velkoga gospoda, svojega krala.

„Primitite prosim, malo to repol“ se je ojunačo i stisno repo krali v roko. On sam pa je vrgeo nabito pükšico na desno ramo, levico pritisno k hlačnomi šivi i pozdravo po soldačko, da so pokali konci v komisnoj obleki.

Krao je odišeo proti glavnim vratam velke žute hiže, Franc pa gleda. gleda. Pozabo je, ka je čütila njegova robata kmečka roka topeo pritisk kralove desnice, ali to je ne pozabo, ka nese . . . tisto lepo, sladko, košato repo, štero je on sebi cükno iz gredice na zelenom poli poleg velke žute hiže, v šteroj je vrednošča, velka vrednošča, kak je to sam potrdio gospod „kaprol“.

Pisma naših misijonarov.

BANDEL CHURCH
Hooghly P. O. India (Bengal) 15. XII-36.
Pismo na g. Zelka sal. klerika v Italiji.

Predragi rojak!

Gotovo si že radoveden, kak je z menov i kak je v toj toploj Indiji. Ne sam mogo naednok vsem napisati, šterim sem oblubo. Zato pa mi oprostiš, če si mogeo čakati.

Jaz se hvala Bogi prece dobro počutim v tom toploj kraji, zdrav sem, vesel ino zadovoljen. Za to veliko milost, da sem prišeo v misijonsko pole i da, če bo Boža vola, postanem misijonar, za par let, se ne bom nikdar zadosta zahvalo najprle Mariji Pomočnici i Sv. Ivani Boski, potem pa vsem tistim, posebno prvim svojim predstojnikom, ki so mi pomagali i me vodili, da dosegnem te prezvišeni cio. Jaz se čutim nevrednoga i slaboga, ali vupam se v Tistoga, ki je Vsegamogočen i ki mi bo podelio potrebnih milosti, če me je odelarao za svojega pristaša. Kraj, kde se zdaj nahajam, je jako prijeten. Mestece ali ves Bandel Church je na ravnicah kre reke Hooghly (Hugli). Mi salezijanci mammo lepo svetišče, zgrajeno že leta 1599 na čast Mariji srečnoga potovanja za časa, kda je mesto še pripadalo Portugalcom. Vnogo časa so bili tu avguštinijski, potom pa še drugi. Zdaj so dobili celo imanje z kloštrm i svetiščem salezijanci. Ta cerkev je poznana po celoj Indiji. Zato pa, kda so veliki Marijin svetki, verniki prihajajo iz vseh krajev oddaleč. Pred kratkim so obhajali svetek Sv. Rožnega venca. Verniki so že 9 dni prle prihajali, da kem slovesnej počastijo svojo nebesko Mater. Na svetek so pa vsi pristopili k sv. prečiščevanju i jako pobožno so se obnašali v cerkvi pa v procesiji, ki se je vršila v soboto večer. V nedelo 22. nov. je pa službo pontifikalno mešo škof, gospod Ferrando. Bio sem tudi jaz v časti, najpre meo sem to srečo, da sem vodo kak ceremoniaruš procesijo ino Pontifik. mešo.

Gotovo si radoveden, da Ti povem tudi nekaj od svojega potovanja. Po devetih dnevaj svojega prebivanja med svojimi dragimi, je prišeo den ločitve i poslovitve.

20. okt. 1936. sem se mogo posloviti od vseh domačih. Šteo sem jim držati en mali govor pred svojim odhodom, a mi je prišlo na misel, da ali jaz ne bi mogeo dokončati i zadržati suze, ali pa oni, šterim bi govorio. Zato pa sem se zadovolno njim povedati samo par reči, ki so bile zadnje: „ar jaz nemam šče oblasti Vas blagosloviti, Vas naj blagoslovi te misijonski križec (šteroga sem držal v roki), i blagoslov bo ostao vsikdar med Vami, če te pobožno živeli.“ Zadosta so vtisnile že te reči. Vsi so jokali. Jaz sem pa komaj suze zadržavao. Polubo sem vsakoga ino sem stopo ob pol šestih zajtra na vlak, ki me je pelao proti Ljubljani.

V Ljubljani sem se mudio samo en den, teliko, da sem si vzeo vizum i da sem se poslovio od svojih prijatelov ino predstojnikov. Iz Ljubljane sem kreno 21. okt. ob 10 vori. Nebo je bilo tužno, oblačno, ali skoz debelih oblakov je zdaj i zdaj zasijalo lepo jugoslovansko sunce. Tak tudi moje srce, kda se je šče pelalo po svojoj miloj i domačoj zemli i pa misli, da bo naskori zapustilo, mogoče za vsikdar, to svojo prelepo i predrago domovino, se je potaplalo v debele oblake suz, ki so pa bili zdaj i zdaj pregnani, posebno, kda mi je prišlo na misel, da je to boža vola i boži glas, če sem mogo zapustiti svoje drage. Sezna, ne bi mi bilo tak težko, če bi konči dva bila, ki bi se tolažila med sebov. Šče malo, šče parkrat poglednem svojo zemlo, pa sem že v tujini. V par vura sem že bio v Trsti. Tu idem v naš zavod, ar mi je tak bilo zapovedano. V zavodi so me g. ravnoteo ino sobratje lepo sprejeli. Tu sem dobo vozno karto za ladjo, ki so mi jo poslali iz Torina. Po večerji istoga dneva se sprejemem i idem na morsk postajališče. Velika ladja „Victoria“ me je že čakala. Okoli devetih stopim v ladjo: mogo sem taki predati potni list, šteroga mi bodo povrnoli

Pisma naših iz tujine.

Denša Marija, St. Michel, Francija, Trnje: Srčno vas pozdravljam vseh zgubljenih ovčic pastira v tihinskem kraji. Naše lepe liste redno dobivam. Bog povrni. Vsako nedelo i svetek lejko idem k meši i tudi k spovedi. Po petkaj pa hodim h križnjo poti. Naš gospod plebanoš vas dajo pozdraviti i želejo, da bi njim kaj pisali, jaz njim že izročim pismo. Pozdravljam vse duhovnike i mladino črensovske fare pa celo Slov. krajino, posebno svojo krstno i fermansko botrino pa svojega sineka Števeka. Na god vam želem vso pomoč vašega godovnjaka sv. Jožefa. Vsi angelje naj vam svetijo na smrtnoj vuri proti nebi. — Zelko Marija, Stevensvull, N. Amerika: Dragi naš voditeo i pastir, Bog vam daj miloščo, ka te dugo živeli i nas vodili, da drugom sveti pa naj vam Bog bode plačnik. Naročnino sem poslala 16. febr. — Časar Štefan, Argentina, Čepinci: Pošilam njim 10 pesov za dvomesečno lansko i letošnjo naročnino. Prosim jih, naj Novine le naprej objavljajo ceno živine i vseh kmečkih pridelkov. — Denša Ivan, Chicago, Sev. Amerika, Nedelica: Pošlem vam naročnino treh naročnikov, ki so me nato prosili. Rad njim to včinim, ar s tem pokažejo, da ljubijo svojo materno reč. Pri nas so se časi malo zboljšali, pa vseglh je ešče dosti ljudi brez dela. — Ivanič Terezija, Francija, Filovci: Spomlad je tu i se njej veselim. Sem v dobroj krščanskoj hiši, da lejko spunjavam svoje verske dužnosti. Marijo rada častim i jo prosim, da bi me čuvala grehov i velikih skušnjav. Vaši listi me neizmerno veselijo, ar so pisani v našem maternom jeziki. Pozdravljam svoje stariše, sestro, brate i vse moje dobre. — Jug Marija, Terezija, Jozefa, Gornji Črnci, Grah Emilija, Motovilci, Francija: Od lube nebeske Mamike vam vse najbolše želemo i se vam zahvalimo na rednom pošiljanji vaših listov. Pozdravljamo svoje stariše, brate, sestre vso rodino, celo črnsko ves, posebno mladino. — Jeneš Marija, Francija, Odranci: Novine i M. List me držijo gor na pravoj poti, ar komaj vsaki 14 dni ali pa vsaki mesec ednok morem k sv. meši. Pozdravljam vse duhovnike Slov. krajine, svoje stariše, brate, sestre, botrino, rodino i celo Odransko občino. — Žokš Jožef, Francija, Krupjivnik: Šest nas je eti na deli. Naše

samo v Bombay-i i vozno karto, od tam pa me lepo sprevodijo v določeno kabino.

22. okt. ob ednih ladja krene i nas pela proti Benetkah: vozila nas je okoli 4 vure i pol. Bio sem sam salezijanec i sam Jugosloven. V Benetkah pride drugih 28 salezijancov, med šterimi tudi Mons. Scuderi, moj zdajšnji inspektor i Apostolski Administrator Krišnagora. Bilo jih je, se razmi, največ Italijanov, potem pa jaz iz Jugoslavije, trije iz Madžarske, iz Polske, iz Češke i iz Irske. V Benetkah sem se spoznao tudi z ednim jugoslovenom, ki se je vozo z menov do Bombaya, najpre z g. Ivanom Ribišom, jezuitskim pomočnikom. On je tudi iz Slov. krajine i zdaj je tudi tu v Indiji (Ranchi). Skoz celo potovanje sva si bila dobriva prijatela, skoro zmemom vkup i sva si spevala lepe naše pesmi pa igrala na vüstne citre, da je zaistino lušno bilo. Od Benetk pa do Brindisi nikaj ne posebnoga, ladja nas je vozila 24 vür.

V Brindisi smo lahko stopili na suho, jaz sem si mogeo poiskati košaro, štero so mi poslali iz Caserte-Napoli, drugi so pa šli v naš zavod. Potem sem si malo ogledao mestece i kupo edno mašinarsko kapo, ki mi je dobro služila na ladji. Kda je sunce zahajalo, smo se poslovili od Brindisi i se pelali še malo po Jadranskom morji skoz Otrantovskega kanala i smo se bližali Sredozemskomi morji.

Od Brindisi pa do Port-Said-a smo plavali ravno dva dni. Morje ves čas mirno, vreme pa lepo. Podnevi smo si ogledavali morje i grčke otoke, med temi otok Kandia ali Creta. Vido sem tudi edno veliko ribo, ki je bila ali balena ali pa morsk pes. V Port-

SEMENA:

DETELJA črna, Lucerna, inkarnatka, bela detelja
TRAVINO semenje, Angleška ljulka, Italijanska ljulka. Mešanica za ilovnato zemljo, mešanica za laporno zemljo, mešanica za parke posebno nizka
PESA: Eckendorfska rumena in rdeča, Mamutk rumena in rdeča, sladkorna repa
GRAHORICA: letna in zimsko, kakor vse vrstno vrtno in cvetlično seme.

!! Za vso semenje se garantira, da je kaljivo !!
Zoper sadne škodljivce: Dendrin, Neodendrin, Arborin, Biljbran, Tobadni izvleček, mazavno mlo, žveplo leno apneno brozgo, žveplo čiščeno mlo, Aresin, Uraniazelenilo, Nosprasen, Solbar itd. Cepilno smolo, lepilo za gosance in mravlje.

Travniske brane od 120 do 180 cm širine ter od 45—120 kg težke
Drevesne škropilnice: Automatske nahrbtnne, prevozne in ročne
Triljerje za čiščenje zrnje vseh vrst: kakor ostale stroje t. j. slamoreznice, reporeznice, sejače za vsakovrstno zrnje in koruzo

Umetna gnojila: za pomladansko gnojenje. — Ima po najnižjih dnevnih cenah, stroje in škropilnice po originalnih fabričnih cenah vedno na zalogi

ČEH FRANC, trgovina z MURSKA SOBOTA, mešanim blagom

Gospodarstvo.

Zeleno gnojenje.

Za uspeh zelenoga gnojenja je važno tudi, kda rastline zaorjemo. Podorati moramo kem bole kesno, ar so rastline te veks i dajo več gnoj. Za sprotoletne rastline (oves, kukurca) podorjemo leguminoze kesno v jesen ali v začetki zime. Za žito i pšenico pa podorjemo malo prle kak sejamo. Nesmemo preveč globoko podorati. Zadosta je 15 cm do 20 cm.

Z zelenim gnojenjem mi obogatimo zemlo na dušiki. Pa tudi na fosfori i kaliji mi obogatimo zemlo z zelenim gnojenjem, ar leguminoze s svojim dugim korenjem pritegnejo iz zemle fosforne i kalijeve soli, štere so druge rastline ne mogle pritegniti. Nadale velke količine leguminoze, štere zaorjemo, jako pobogšajo zemlo. Lehko, pesično zemlo napravimo tak malo bole žmetno, a žmetno zemlo malo bole lahko. Kak velikoga pomena je pa zeleno gnojenje za njive, štere so daleč od doma, kama lejko samo dvakrat ali trikrat na den odpelamo gnoj, si sami lejko mislimo. Kda je v Črensovcih začno z zelenim gnojenjem g. Škoberne, so se ljudje ne mogli načuditi, kak si more delati tak veliko škodo s tem, ka podorje veliko grauko ali detelco. Če ste to dobro prečeli, se nete čudili, nego de vsaki dober gospodar začno že letos z zelenim gnojenjem. Probajte bar, pa te vidili uspeh. Pri nas, gde je veliko pomenkanje gnoj i gde si umetnoga gnoj nemremo kupiti, je zeleno gnojenje edna od najtole potrebnih stvari. L. M.

lublne Novine nam pošilajte, ka mo zvezani z našim milim domačim krajom. Gda pridem domo, njim vse plačam, tu smo na šestmesečnom deli. Pozdravljam vas vse pri uredništvu naših listov i vam vse dobro želem od Gospodnoga Boga. (Plačano vse. Vr.)

Saidi so lahko šli dol samo tisti, ki neso bili Italijani. Zato pa jaz ino drugi salezijanci, ne italijani, smo šli v naš zavod i smo si ga malo ogledali, spili edno kupico mošta, potem pa znova na ladjo. Ljudje eti so većinoma Črnci ino Arabci pa nekaj Europejcov. Kakših 12 vür smo se pelali po mali skoz Sueškega Prekopa, ki je na obeh strani betonirani.

Vidili smo Sinai, breg, na šterom je Mojžš dobo od Boga desetere zapovedi. Po Rdečem morji smo se vozili tri dni do Massane, italijansko postajališče. Jaz sem mislo, da to morje, ki se zove Rdeče, je zaistino rdeče, nego ne je takše, je takše, kak so druga morja. Tu smo vidili pali druge vrste ribe; leteče ribe i delfine, ki so se zaganjali proti ladji i v skakali kak srne, prece velike, duge do 4 metre.

28. okt. ob 12 vori smo prišli v Massano. Eti je stala ladja do večera, ar so mogli dosta prekladati.

29. okt. po 24 vura smo prišli v Aden, ki je bila moja predzadnja morsk postaja. Od Adena pa do Bombaya — smo se vozili tri dni. Vreme zmirom lepo, morje se je malo bole gibalo. To Arabsko morje je navadno nemirno, ali zdaj je šče bilo prec mirno. Mi salezijanci smo meli ete vürnik. Zajtra najprle se je služila sv. meša, za njov pa premišlavanje ino zajtrk. Po zajtrki smo si pa lepo ogledavali morje na prostom ino bili smo zgoraj na ladji celi den na friškom zraki. Med dnevom smo meli tudi edno vüro angleščine i malo cerkvenoga spevanja. Lepe cerkvene pesmi smo spevali na svetek Kristuša Krala i na den vseh vernih med mešov. Najbole veselo ino lušno je pa bilo po večerji. Po dve vuri smo bili vüne na

Vreme:

Oblačno, deževno z velkim mrazom.

Senje:

22. marca Cankova, Sv. Benedik i Čakovec;
26. marca Rakičan; 27. marca Dolnja Lendava i Gornja Lendava.

CENE.

Penezi.	Dinarov vala:
Angleški funt	230—235
Nemška marka	16.86—17.50
Austrijski šiling	8.40
Vogrski pengö	7—8.76
Grčke lire	31.50
Amerikanski dolar	47.80
Holandski goldinar	23—26
Švicarski frank	9—10
Belgijska belga	7.37
Italijanska lira	2.12
Francoski frank	2.20
Česka korona	1.54

Živina. Kg na živo vago v dinaraj:
Junci debeli 4.50—4.75, poldebili 3.75—4.25, biki za klanje 3.20—3.50, krave za klanje 3—4, plemenske krave 2.90—3.65, krave za kolbase 2—3.50, telice 3.70—4.60, teoci 6—7.50, praščiči 5.50—7.25, plemenski prasci 5—6 tjevnov stari 70—110, 7—9 tjevnov stari 120—130 Din. po falati. Konji 3000—3500 Din.

Zrnje. 100 kg. v dinaraj: pšenica 160 do 165, žito 130—140, oves 110—120, kukurica 80—85, grah 250—260 Din.

Banque S. Baruch

et Cie, 11. Rue Auber 11. PARIS - 9 e.

odpremlja denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnem kurzu. Vrš vse bančne posle najkolantneje. Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune: Belgija: št. 3064-64, Bruxelles; Francija: št. 117-94, Paris; Holandija: št. 1458-66, Ned. Dienst; Luxembourg: št. 5967, Luxembourg. — Na zahtevo pošljemo brezplačno naše čekovne nakaznice. 24-12

prostom ino spevali naše sal. pesmi tak veselo, da so se k nam popaščili vsi bratje ino jezuitje pa se pridružili našemi spevanji: Don Boskov düh jih je vse pridobo.

2. nov. smo končno prišli do zadnje morske postaje, do Bombaya. Tak smo dobili nazaj potne liste ino vsi tisti, ki smo šli za Indijo, smo si kufre dol spravili na postajo. Edenajset dni smo se samo vozili po morji. Ne sam poskušo, hvala Bogi, morske bolezni ino tudi drugi je ne so, zvün sestre ino par drugih, ki so jo poskušili. To pa zato, ar je vreme bilo ves čas lepo, morje pa zavolo toga tudi mirno. V Bombay-ji mammo tudi eden zavod.

Moram končati, ar se morem angleščine včiti. Dva dni od Bombaya pa do Calcutte, potom pa edno vüro i pol do Bandel Church, kde sem zdaj. Po Indiji ves čas sem vido samo malikovalnice. Zato je pa potrebno, da se vsi potrudimo, da kemprle bodo namesto malikovalnic nastale naše cerkve. Rad bi Vam še vnogo napisao, pa mi menjka čas. Najveksi neprijateo belokožca v Indiji je sunce, zato pa moramo meti bele talare pa posebne debele sugerove klobuke. Sovražniki so tudi komarje, proti šterim mammo po noči mreže, zatem pa kače. Velike težave mi delajo razni jeziki. Priporočam se tople v Vaše molitve.

Jaz od svoje strani se večkrat spominjam vseh Vas v molitvaj pa Vam želem srečno novo leto, da bi zaistino bilo puno sadü za nebesa.

Vludno Vas vabim vse v to toplo Indijo, ki teliko potrebuje, da skupno razorjemo njivo poganstva i dūše zjediniimo z Bogom. Vaš prijateo

Cigan Ivan, salezijanec.